

Ga-Ma-Ja!!

ČASOPIS NIŽŠÍHO STUPNĚ WICHTERLOVA GYMNÁZIA

Milí čtenáři,

prázdniny jsou před námi a je nepochybné, že si je zasloužíme úplně všichni, vy, naši čtenáři, my redaktoři, naši učitelé i ostatní zaměstnanci školy. Abyste si měli čas prázdnin čím ukřátit, připravili jsme si pro vás číslo nabitě vzpomínkami na akce, které proběhly v minulém měsíci. Pokud jste nezavítali na přednášku Lucky Peterkové, dozvíte se, jaké to je vyrazit do CERNu. Nemáte-li o prázdninových plánech ještě jasnou představu, třeba vám pomůže článek Honzy Hýla a jak už to tak bývá, i letos se bohužel musíme rozloučit s jednou z našich redaktorek Hankou Paskovou, kterou jsme sice na radě mnohokrát neviděli, byla však spolehlivou oporou našeho skromného týmu. Přejeme vám všem krásné prázdniny.

Vaše redakce

Redakce

Hana Paková
Bořek Vajda
Kateřina Peterková
Tereza Poštulková
Tadeáš Pelánek
Jan Hýl
Marco Velan
Vendula Karešová
a dopisovatelé

Obsah čísla

	str.
Poslední zvonění	2
CERN	3
Cirkulum	4-5
Landek	6
Květinový den	7-8
Tip na prázdniny	9
Recenze	10-11
Modeling	12-13
Zlatá tretra	14-15
Loučení	16

Poslední zvonění

Bořek Vajda

Dne 24. 4. se v domě kultury Akord již po několikáté uskutečnilo poslední zvonění maturitních tříd. Letos maturovaly pouze tři třídy, ale i tak to stálo za to.

Jelikož jsem se posledního zvonění účastnil poprvé, nemám jej s čím porovnávat. Na první pohled, když jsme vystoupili z tramvaje, se zdálo všechno normální, jako na ostatních zastávkách. Ale po několika desítkách kroků už jsme potkali první maturanty, kteří s pokladničkami běhali kolem každého a žádali o nějaký příspěvek. Každý maturant, který pobíhal venku, byl převlečený v nějakém kostýmu pohádkového či filmového hrdiny. Než jsme stačili přijít k samotnému domu kultury, neměli jsme

skoro nikdo žádné drobné pro další maturanty dychtící po našich úsporách.

Když program začal, vystoupili před nás jako první maturanti z 8.A, kteří měli nachystaných několik videí a navíc i vystoupení, jehož pomocí chtěli ovlivnit paní profesorku Davidovou, aby jim dala u maturity co nejlepší známky. Do programu byla zakomponována i dražba, ve které si mohli studenti koupit například propustku ke zkoušení od paní profesorky Valentíkové i Sokolové nebo poukaz na legální předbíhání řady na obědě.

Následně byli na řadě maturanti ze 4.C, kteří měli taky zajímavý program, pojatý jako zpravodajství ze všech možných odvětví života školy.

Jako poslední vystoupila se svými scénkami 4.D, která se pokusila vtělit do našich profesorů a zahrála si na ně. Všechny třídy na konec svých vystoupení měly připravenou krátkou videoprezentaci svých spolužáků a ke každému z nich řekli pár slov.

Celé dopoledne bylo uzavřeno tím, že byli na pódium pozváni všichni přítomní učitelé a každý obdržel nějaký malý dárek. Ženy obdržely růži a muži dostali pivo a všichni byli spokojeni.

Modlitba k matematické bohyni Evě Davidové

Cesta do CERNu

Kateřina Peterková

Cestu do CERNu, do centra největšího urychlovače částic a radioaktivity, podnikla Lucie Peterková společně s dalšími 23 studenty z celé České republiky. Dvoutýdenní pobyt v samotném areálu CERNu byl nejen velkou zkušeností, ale také obrovským dobrodružstvím, jak sama říká.

Společně s ostatními účastníky se sešla v Praze na Letišti Václava Havla v neděli 27. května a odtud odletěli do města, které se nachází areálu s urychlovačem nejbliž, konkrétně do Ženevy.

Všichni zúčastnění měli možnost se setkat s vědci, kteří zde už několik let žijí a jsou nejlepšími ve svém oboru. Program, připravený pořadatelem, byl velmi zajímavý. Jeho součástí byla například příprava simulace Wilsonovy mlžné komory (přístroje umožňujícího sledování nabitých elektrických částic).

Nejlepším zážitkem byla ovšem možnost vidět největší urychlovač částic, a to samotný ATLAS, ke němuž byla připravena přednáška pojednávající o jeho vývoji, stavbě a práci, kterou vykonává. Další součástí jejich programu byly každodenní přednášky s různými té-

maty, například o dělení kvarku nebo o šroubových spojích, které podle většiny nebyly až zas tak zajímavé. O dalších poznatcích a zážitcích z CERNu se můžete dozvědět v následujícím krátkém rozhovoru s Lucií Peterkovou.

1. Naučila ses v CERNu něčemu novému?

Rozhodně! A to nejen z fyziky. Kromě nových znalostí v oblasti částicové fyziky jsem si výborně procvičila angličtinu, francouzštinu, potkala jsem skvělé lidi a naučila se

pořádně programovat v Pythonu.

2. Jaké aktivity se ti nejvíce líbily v rámci programu připraveného pořadatelem?

Líbila se mi možnost pracovat na projektu s lidmi, kteří tomu, co dělají, skvěle rozumí. Také mě zaujaly přednášky z různých odvětví chemie a fyziky.

3. Co tě celkově okouzilo na CERNu nejvíce?

CERN je obrovský areál, a tak jsem měla ze začátku strach, že se v tom labyrintu ztratím. Nebylo však tomu tak. CERN je vlastně takové maloměsto, kde se každý z každým zná.

Cirkulum

Tereza Poštulková

Cirkulum je akce, která probíhala v Ostravě Porubě na Hlavní třídě. Byl to mezinárodní festival nového cirkusu a pouličního divadla konající se 8.–10. června. Vystupovali tam umělci z Německa, Japonska, Polska, Francie, Maďarska a Izraele. Také jedna z žaček Wichterlova gymnázia, Tereza Köglerová z 2.D vystupovala na této akci. A já jsem si pro ni připravila pár otázek.

Co přesně vlastně děláš?

Vzdušnou akrobacii, neboli vzdušný tanec, tento sport má mnoho názvů. Vznikl ve Francii ve 20. století. Spočívá ve šplhání na elastické šále a děláni různých akrobatických triků bez jištění. Ideální výška je kolem 8 metrů a maximální není dána. Má trenérka vždy říká, že čím jsem výš, tím je to bezpečnější, protože pokud bych náhodou padala, mám větší šanci se znovu zachytit.

Jak dlouho se tomu věnuješ?

K tomuto sportu mě přivedla mamka. Jednou slyšela v rádiu, že se otevírá kroužek cirkusu, a tak mě tam přihlásila. Jsou to už přibližně 4 roky.

Kolikrát a jak dlouho trénuješ za týden?

Když jsem chodila na základní školu, trénovala jsem 4 hodiny týdně. V polovině prvního ročníku na gymnáziu se mi naskytl příležitost vystupovat s Cirkusem trochu jinak na soukromé akci. S mojí trenérkou jsme secvičily synchronní sestavu na šálách, která měla tak velký úspěch, že mi principál umožnil trénovat přímo v prostorách cirkusu, kdykoli budu chtít. Tím se pro mě hodně změnilo. Tréninky jsem si řídila sama, podle volného času. Triky jsem si hledala na internetu, nahrávala je a zkoušela. Občas to bylo vtipné, protože to, co se mi zdálo zprvu jednoduché, se nakonec ukázalo jako pořádná dřina. Šála totiž není tak příjemná ani pohodlná, jak se na první pohled zdá. Z tréninků si odnáším pořádné modřiny a také spáleniny.

Jaká byla tvoje role na Cirkulu?

Tento rok se konal již třetí ročník mezinárodního festivalu Cirkulum. Vystupovala jsem na každém z nich. Letos jsem si to ale obohatila i o roli animátorky. V pátek hned ze školy jsem se oblékla do cirkusového oblečení a učila děti chodit na chůdách. Musím říct, že ačkoli se to nezdá, byla to pořádná makačka. Ale ty úsměvy dětí za to stály. V neděli jsem potom vystupovala na Alšově náměstí se svou vzdušnou akrobacií.

Užila sis to?

Festival Cirkulum mám hrozně moc ráda, Poruba se díky němu promění v pouliční divadlo na světové úrovni, a ještě raději trávím čas s lidmi, kteří se cirkusu věnují. Jsou to lidé velmi spontánní a nabití pozitivní energií. Každý rok přijíždějí noví umělci z různých zemí, nikdy se neopakují, což dodává celému festivalu svou jedinečnost. Tento rok přijeli například z Japonska, Maďarska, Francie atd. Diváci byli úžasní, bez nich by se to tak nevydařilo. Všechno to přece děláme pro ně, pro publikum, aby se lidé bavili, zažili něco nového, něco výjimečného na co budou dlouho vzpomínat. Každý rok se číslo návštěvnosti zvyšuje a já věřím, že příště bude ještě vyšší než letos.

Jak velký jsi sklídila potlesk?

Jakmile se při vystoupení dotknu šály, jako bych se ocitla v jiném světě. Najednou přemýšlím jen o tom, jak jdou jednotlivé proky za sebou a snažím

se co nejvíce procítit hudbu. Takže potlesk diváků vůbec nevnímám. Ale když jsem své vystoupení skončila a uklonila se, lidé tleskali, tak snad dobrý.

Budeš ještě někde vystupovat? A jestli ano, tak kde?

V nejbližší době nemám naplánované žádné vystoupení, ale příští rok opět nebudu chybět na Cirkulu.

Pamatuješ si nějakou divnou historku, která se ti stala při nějakém vystupování?

Nestalo se to přímo na vystoupení, ale na tréninku. Při zkoušce nového proku jsem se zamotala až tak moc, že mě musela trenérka vysvobodit. Zůstala jsem viset docela vysoko, takže ani pro ni to nebylo zrovna jednoduché.

Ze studenta Wigymu horníkem na Landeku

Náš studenti chtěli "změnit" školu. V pondělí se vydali do Landek parku a navštívili všechny výukové programy.

Vojtěch Auda

V pondělí 11. 6. jsme se my, studenti tercie B, vydali do Landek parku, kde jsme prošli naučnou stezkou, ze které nám vyšla podivuhodná tajenka. Po projití všech stanovišť jsme zavítali do místní restaurace a pak jsme se vydali prozkoumávat dějiny hornictví. Pro ty, které uchvátily báňští záchranáři, měli v muzeu přichystanou dokonce i tréninkovou trať simulující zavalený a nebezpečný důl.

Abychom si vyzkoušeli opravdový důl, museli jsme sjet šachtou. Před vstupem do dolu jsme si ještě vyzkoušeli, jak se jezdí v hornickém vláčku, který, musím uznat, byl zajímavý. Poté, co jsme jej otestovali, jsme se řádně vybavili ke vstupu do dolu. Všichni jsme si povinně oblékli slušivé přilby a „fárali“ jsme do dolu něco přes 400 cm. Ve výtahu jsme měli pro umocnění zážitku pod nohama televize, díky kterým jsme si připadali, jako kdybychom jeli několik set metrů pod zem.

Dolem nás provedl bývalý horník, který nám vše detailně a jasně vysvětlil. Mohli jsme si prohlédnout, jak se těží různě široké vrstvy, buď pár decimetrů široké nebo několik metrů tlusté. Průvodce nám ukázal také, v jaké tmě horníci pracují. Nakonec jsme vyjeli ven z dolu a vydali se domů. Celkově se dá tato výprava shledat úspěšnou.

Marco Velan a Dalibor Večeřa

Celou akci jsme začali Landek Questem. Cílem tohoto „questu“ bylo vyřešit tajenku, která naštěstí nebyla moc těžká, a tak ji zvládli vyřešit úplně všichni.

Protože řešit Landek Quest bylo pro všechny velmi náročné a únavné, navštívili jsme tamní "harendu", která byla shodou okolností i posledním stanovištěm Landek Questu. Tam se všichni osvěžili a připravovali na druhou část akce.

Po přestávce jsme se vydali navštívit zdejší Muzeum báňských záchranářů. Nejprve jsme viděli místnost se jmény padlých záchranářů a společně jsme jim vzdali čest. Poté jsme se přesunuli do místnosti, kde byly ukázky jejich výstroje a také různých přístrojů, které jim v jejich práci pomáhaly. Měli jsme také možnost zhlédnout krátký dokument o výjezdu záchranářů a jejich výcviku. Dokonce jsme měli možnost i takový výcvik sami vyzkoušet. Byla to taková prolézačka s různými stoupáními a klesáními.

Po výcviku jsme šli vyzkoušet jízdu starodávným vlakem, který kdysi vozil horníky do dolu a zpět. Nakonec jsme se vydali do samotného dolu, kde jsme si na vlastní oči mohli prohlédnout důl a dělníky, kteří v něm pracovali. Bylo to velice zajímavé a určitě bychom všem doporučili se zde také zastavit.

Pomáháme rádi

Tereza Poštulková

Letos naši žáci vybrali o dost více peněz než předchozí roky. O čem ale mluvím, ptáte se možná. Mluvím o Květinovém dni, neboli Dni proti rakovině. Několik dvojic Wigymáků se vydalo do ulic Poruby prodávat kytičky. A my jsme dvě dobrovolnice vyzpovídali.

Ale co to je, ten český Den proti rakovině? Jedná se o celostátní akci, při které dobrovolníci prodávají kytičky se stužkou. Letos byla barva stužky vínová a koupit jste si ji mohli minimálně za 20 korun. Pokud jste si ji ale nestihli koupit, nezoufejte. Můžete poslat E-kytičky, o kterých se dozvíte více na oficiálních stránkách květinového dne. Když si ji koupíte u dobrovolníka či virtuálně, přispíváte na boj proti rakovině.

Jaký je váš názor Květinový den?

Jana S.: Myslím si, že je to fajn, aspoň můžeme nějak pomoci nemocným symbolickou částkou za kytičky.

Karolína H.: Myslím si, že je hezké přispět na

potřebné věci, jako je právě léčba rakoviny a šíření informací o této nemoci.

Letošní téma sbírky jsou nádory tlustého střeva. Znáte někoho, kdo tímto nádorem trpí?

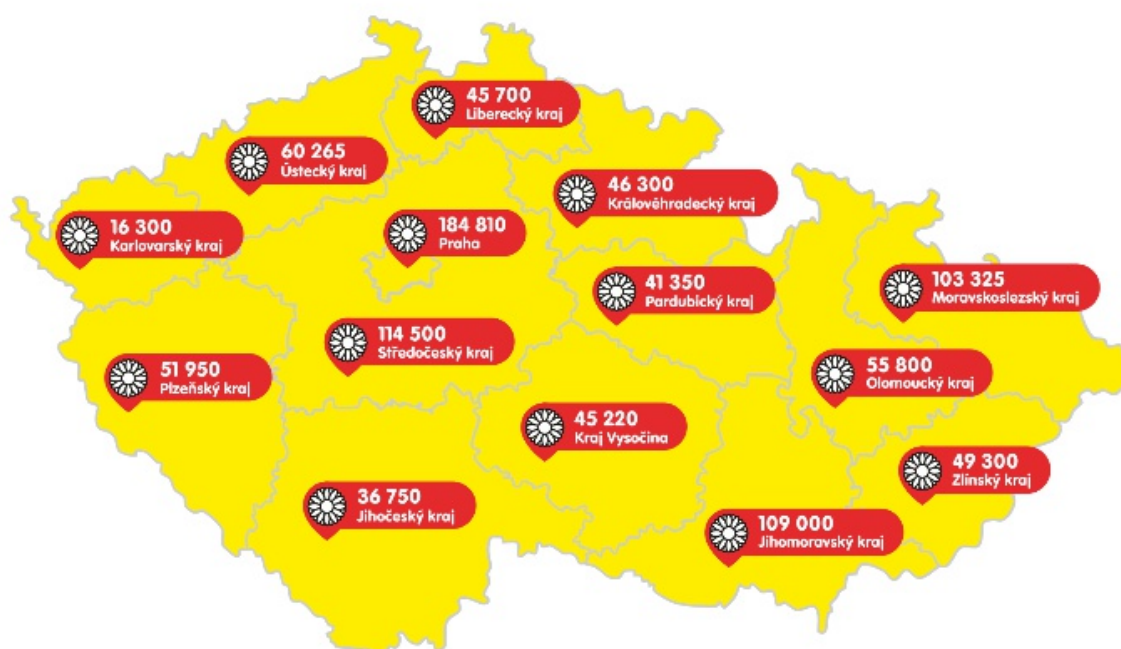
Jana S.: Přímou s nádory tlustého střeva neznám nikoho, ale pár lidí trpících na podobné nemoci s tlustým střevem znám.

Karolína H.: Neznám nikoho s rakovinou tlustého střeva, ale s rakovinou ano.

Překvapilo vás něco, když jste šli prodávat kytičky?

Jana S.: Možná to, že si nás někteří lidé vyhledávali sami a někteří přispěli i hodně vysokou částkou za jednu kytičku.

Karolína H.: Překvapilo mě, když jsme potkávali lékaře, kteří se nás ptali na otázky ohledně rakoviny, a jelikož jsme jim uměly odpovědět, pochválili nás.

Měly jste nějaký okruh, ve kterém jste v tu středu chodily?

Jana S.: Prodávali jsme v Hlučíně na náměstí.

Karolína H.: Taky jsem prodávala na Hlučínském náměstí.

Koupily jste si někdy už kytičku?

Jana S.: Ano, každý rok si kupuji kytičku proti rakovině.

Karolína H.: Předtím ne, jelikož jsem se s tím nikde nesetkala.

Jaký byl váš motiv? Proč jste se do akce zapojily.

Jana S.: Do akce jsem se zapojila, protože ráda pomáhám lidem, kteří tu pomoc potřebují. A v budoucnu se taková pomoc může hodit každému, třeba i mi.

Karolína H.: Zapojila jsem se, protože si myslím, že je to dobrý nápad a myslím do budoucna, protože třeba se

někdy budu potýkat osobně s touto nemocí. Taky jsem chtěla vědět, co si o tom myslí ostatní a jestli bude přispívat hodně lidí.

Chtěly byste se zapojit i příští rok? Proč?

Jana S.: Ano, pokud se budu moct zapojit, určitě se zapojím. Je potřeba pomáhat.

Karolína H.: Ano, je to potřeba a je to dobrý skutek.

Máte zkušenosti z minulosti i s jinou charitativní akcí (jestli jste na některé byli)?

Jana S.: Bohužel nemám žádnou zkušenost s jinou charitativní akcí.

NESTIHLI JSTE SI 16. 5. KOUPIT KYTIČKU A CHCETE POMOCI?

Podpořit Český den proti rakovině a projekty Ligy proti rakovině stále ještě můžete, a to koupením e-kytičky prostřednictvím DMS nebo příspěvkem na sbírkový účet 6500065/0300. Za každou podporu předem děkujeme!

[poslat DMS](#)

České Švýcarsko

Jan Hýl

Na letní prázdniny bych vám chtěl doporučit jedno moc krásné místo, které rozhodně stojí za to navštívit.

Najdete ho v národním parku České Švýcarsko, které se nachází v Ústeckém kraji. Je to sice odtud hrozně daleko, ale krása tohoto místa stojí za to.

Jako jednu ze mnou navrhovaných zajímavých památek uvedu Dolský mlýn. Leží poblíž soutoku řeky Kamenice a Jetřichovické

Bělé, asi 1,2 km od vesnice Kamenická Stráň. V tomto mlýně se natáčely pohádky Pyšná princezna a Peklo s princeznou. První zmínky o Dolském mlýnu jsou z roku 1515. V tu dobu to nebyl mlýn, ale trojkolová pila. Teď je to zřícenina, kamenná budova bez střechy. I v horkém létě zde bude určitě chládek.

Druhá památka je vytvořena samou přírodou. Jmenuje se Pravčická brána. Nachází se 440 m n. m. Je vysoká 16 metrů a má rozpětí 26,5 metrů. Je to největší pískovcová brána v Evropě. U Pravčické brány se také nachází zámek Sokolí hnízdo, což je dnes restaurace a hotel. Místo je dostupné jen pěšky, ale pro převoz zavazadel a potravy je zde zprovozněna malá lanovka.

Avengers: Infinity war

Hana Pasková

Je to film, na který jsme všichni dlouho a netrpělivě čekali. Po prvních dvou dílech Avengers a pár dalších od Marvelů, které si také pohrávaly s našim oblíbeným příběhem, měl být tento vyvrcholením celé sady. Tedy alespoň jejím částí, jelikož úplným závěrem by měl na příští rok ohlášený Avengers: Infinity war - Part 2. Což se nakonec ukázalo jako obrovské štěstí pro všechny fanoušky těchto superhrdinů.

A kdo že se vůbec objevil v tomto díle? Na rozdíl od předchozích filmů tady bylo lehce více hlavních hrdinů, jelikož se zde Marvel rozhodl dosadit postavy ze skoro všech svých filmů. Mezi ně patří např. Robert Downey Jr. jako Iron Man, Chris Hemsworth v roli Thora, Mark Ruffalo jako Hulk, Chris Evans hrál Captaina Americu, Scarlett Johansson v roli Black Widow, Don Cheadle jako War Machine, Benedict Cumberbatch zahrál Doctora Strange, Toma Hollanda jsme mohli vidět jako Spider-Mana, Chadwick Boseman vystoupil jako Black Panther, Zoe Saldana zde byla v roli Gamory, Paul Bettany se představil jako Vision, Elizabeth Olsen jako Scarlet Witch,

Anthony Mackie zahrál Falcona, Chris Pratt tu byl jako Star-Lord a samozřejmě mnoho dalších.

Celkově nás zde mohla docela překvapit účast hrdinů ze Strážců galaxie (nebo pro mě to alespoň bylo určitě nečekané) a možná i příchod Doctora Strange nebyl zcela předvídatelný. Jednu věc tomuto famóznímu filmu ale musím vytknout a tím je fakt, že vzhledem k velkému množství postav zde kromě zobrazení hlavní dějové linie nezbylo skoro žádné místo na nějaké boční zápletky ve vztazích postav, i když díky tomu celý film uběhl neuvěřitelně rychle, spád děje byl naprostým opakem od slabších marvelovských filmů, jako je třeba Captain America: Civil war.

Abych trochu nastínila příběh: vše začíná tak, že Thanos (Josh Brolin), který cestuje po vesmíru a ničí planety, při svém putování potká trojici Thor, Loki (Tom Hiddleston), Hulk, ne úplně přátelsky si popovídají, bojují spolu a Thanos získá druhý z šesti kamenů, díky kterým bude moci ovládnout vesmír. Mezitím jeho poslové napadnou Visiona a Doctora Strange, kteří mají další kameny. Tak se většina našich hrdinů dozvídá o nebezpečí, které jim hrozí (Strážci galaxie se dozví, díky návštěvě Thóra), a vydává se bojovat. Jenže na rozdíl od Thanose jsou na bitvu až tragikomicky nepřípraveni, a tak jim nezbyvá nic jiného než bojovat a než to všechno brát s humorem sobě vlastním. Zatímco to druhé jim jde naprosto bezchybně, s tím prvním mají evidentní potíže. To ale neznamená, že by se vzdali, a proto vzkaz pro všechny, kdo tento velkofilm již viděli: Nezapomeňte, že bude druhý díl! A vy, kdo jste se na toto dobrodružné komiksově dílo ještě nestihli podívat, běžte to rychle napravit, nevíte, o co přicházíte!

Film Cesta za králem trolů

Jan Hýl

Film vypráví Cesta za Králem trolů vypráví o klukovi jménem Espen. Ten musí zachránit princeznu Kristin, kterou unesl král trolů, protože se do dne svých osmnáctých narozenin nevdala. Jenže v cestě mu stojí její snoubenec princ Frederik, jehož si princezna nechtěla vzít. A tak musí Espen utíkat před princem a zároveň vytáhnout meč, který dokáže rozetnout i kámen z bažiny, v níž žije samo zlo, zachránit jeho bratry, dojít do sídla krále trolů, zabít ho a zachránit princeznu.

Film je žánrem rodinný, fantasy a dobrodružný a pro diváka je to 104 minut zábavy. Produkce se ujali Norové a premiéru připravili na den 15. 3. 2018.

Tento umělecký výtvarník režíroval Mikkel Branne Sandemose,

který mimo tento film režíroval i filmy Thor: Ragnarok a Ledovou smrt III.

Scénář sepsali Aleksander Kirkwood Brown a Espen Enger. Hudbu složil Ginge Anvik, který je rovněž tvůrcem hudby i u filmů Doktor Proktor a vana času a Doktor Proktor a prdící prášek.

Producentem je Synnøve Hørdsdal, jenž se taktéž podílel na tvorbě filmu Doktor Proktor a prdící prášek.

O zvuk se staral Morten Solum, jehož zvukový podíl je i na filmu Doktor Proktor a prdící prášek.

Scénografisty (osoba, která se zabývá výtvarnými projevy) byli Karl Júlíusson a Milena Koubková.

S maskami pracovali Vidar Svendsen a Lucie Kuprová.

Role sebevědomí v modelingu

Kateřina Peterková

Pozornost publika, potlesk, fotoaparáty a světla ramp, to vše je spojeno s modelingem. Modeling se zaměřuje na propagaci či předvádění různých oděvů, doplňků nebo bot. Modeling je profese, o níž jeví obrovský zájem především dívky.

Typické modelky, jaké plní svou profesi manekýnek a jak je známe dnes, se poprvé

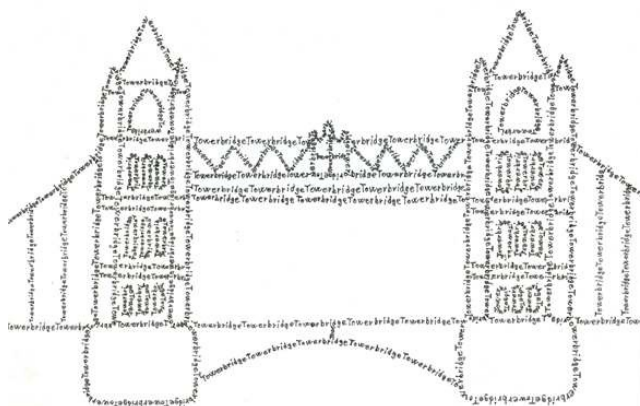
objevily v 80. letech 20. století. Za první modelku je považovaná Suzy Parker, která se také věnovala herectví a zazářila v mnoha filmech, jako například ve filmu Usměvavá tvář. Ovšem termín supermodelka se začal objevovat až ke konci 20. století ve spojitosti s Janice Dickinson.

V posledních letech se modeling otevřel i pro muže. Mužský modeling sice nemá tak

Obrazové básně

Vendula Karešová

Tomáš Hrbáč

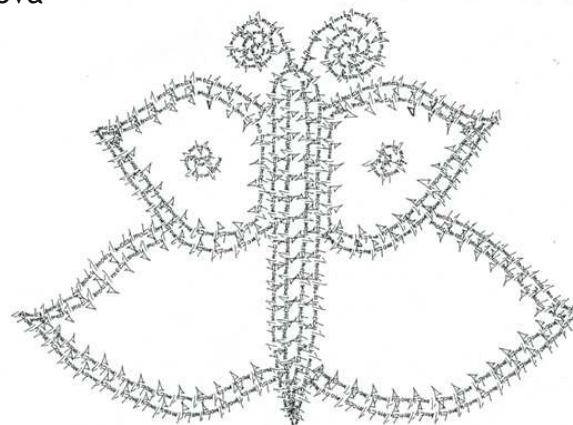
Kulichová

Tereza Poštulková

Eva Machytková

Lucie Nedělová

Ostrava žije atletikou

Několik postřehů našich dopisovatelů

Matyáš Hrbáč

Nedávno jsem zavítal se svými kamarády na atletický mítink Zlatá tretra na stadion ve Vítkovicích, abych „ochutnal“ atmosféru světového sportovního klání

Před ním jsem netrpělivě čekal na své kamarády už asi třicet minut před srazem. Když jsme se konečně setkali, vyrazili jsme přes bezpečnostní prohlídku na stadion. Pán na prohlídce byl tak hodný, že mě pustil i s batohem. Po prohlídce jsme vyrazili na náš sektor D7, odkud jsme měli výhled přímo na stanoviště koulařů, oštěpařů a skokanů do výšky.

Na začátku programu byly závody na státní úrovni, která je ale podle mého soudu i tak dost vysoká. Těsně před slavnostním zahájením se běžely dětské závody Čokoládová tretra a také závod Masters na 133 metů, kde běželi starší běžci, mezi kterými byl i 82letý pán.

Pak teprve začal opravdový atletický mítink. Slavnostní zahájení moderoval Libor

Bouček, který uváděl největší hvězdy tohoto prestižního mítinku, například katarského skokana do výšky Mutaze Baršima, který mimochodem překonal rekord mítinku. Poté jsme viděli oštěpařky a vítězku mítinku Ogrodníkovou nebo běžce na sto metů, mezi kterými byl i Justin Gatlin. Na závěr jsem ještě viděl oštěpařskou soutěž mužů. Po závodu Justina Gatlina, který rozdával podpisy a hodil svou kytici divákům, jsem bohužel musel odejít, protože jsem se ještě musel připravovat do školy.

Zlatá tretra se mi moc líbila a určitě se sem příští rok vrátím.

Tomáš Hrbáč

V středu 13. 6. proběhl 57. ročník atletického mítinku Zlatá tretra Ostrava.

Mítink začal předprogramem, ve kterém se nám ukázali junioři a juniorky v různých disciplínách a štafety.

Hlavní program mítinku začal skokem o tyči mužů v 17:30, který ovládl Polák Wojciechowski výkonem 575 cm.

Další disciplínou byl skok vysoký, kde exceloval katarský Baršim, který skočil 238 cm.

V hodu oštěpem se střetli čeští oštěpaři se zbytkem světa. Nejdelší hod se nakonec podařil Jakubu Vadlejchovi - 88,36 metrů.

Velice očekávanou disciplínou byl sprint na 100 metrů, ve kterém zvítězil americký sprinter Justin Gatlin.

Následoval skok daleký, v němž svedli souboj Kubánci Juan Miguel Echevarría a Luva Manyonga z Jihoafrické republiky. Vyhrál Kubánci výkonem 866 cm, což je i nový rekord mítinku.

Zlatou tretru zakončil sprint na 200 metrů žen, kde těsně vyhrála momentálně nejrychlejší žena světa Dafne Schippersová.

Letošní ročník Zlaté tretry se povedl a těšíme se na příští rok.

Proběhnout se na moment

Tadeáš Pelánek

V neděli 13. května se konal charitativní závod Běh na moment, který organizovala společnost Moment ČR o. p. s. Společnost vznikla v roce 2012 za účelem podpory dalších neziskových organizací v jejich činnosti. Moment ČR spravuje síť dobročinných second handů v Ostravě, Karviné a nově také v Praze. Tržba z prodeje v second handech putuje na pomoc neziskovým organizacím Kola pro Afriku, Save Elephants, dennímu stacionáři Žebřík, Mobilnímu hospici Ondrášek a nadačnímu fondu CCBC, který se zabývá ochranou biodiverzity. Organizátorkou této soutěže byla naše studentka Lenka Šidmochová ze 7.A a vítěžkou závodu se stala Nela Losíková z 1.A.

Rozloučení s Ga-Ma-Jou :-)

Hana Pasková

O Gamaji jsem věděla již od svého příchodu na gymnázium, její koncept mě zaujal, jelikož jsem si vždycky chtěla zkusit, jaké je to být novinářkou a Gamaja mi to umožnila.

Psát do tohoto časopisu jsem zde začala až od sekundy a pravidelně posílat články dokonce až od tercie. To ale neznamená, že by mi byla Gamaja lhostejná a odchod z ní nemrzela, loučení nikdy není jednoduché. Jenže jak už to tak bývá, čas plyne a život jde dál. Pro mě to sice znamená, že se musím rozloučit, ale na druhou stranu to umožní novým redaktorům se angažovat a mě to možná otevře dveře k dalším příleži-

tostem, kdo ví?

Každopádně jsem ale ráda za všechno, co jsem s ní zažila, a za všechny příležitosti a dovednosti, které mi dala. Za to patří také velké díky paním profesorkám, které se staraly o to, abych vůbec nějaký článek odezdala a aby alespoň trochu dával smysl. Zkušenosti z Gamaji si odnáším s sebou a nepochybuji, že se mi budou v budoucnu hodit.

Neloučím se ale napořád, třeba o mě ještě někdy uslyšíte, nebo mě alespoň uvidíte na chodbách našeho gymnázia.